

Müjdə ver, ikrah oyatma. Asanlaşdır, çətinləşdirmə.

Kitabın sahibi: _____

Oxu tarixi: _____

HƏZRƏT EŞQ

İLQAR KAMİL



Redaktor: Zülfi XƏLİLOV
Korrektor: Flora ƏLİYEVƏ
Tərtibatçı: İsmayıl SÜLEYMANLI
Cildin dizayneri: Bayram QAFAROV

İlqar Kamil
HƏZRƏT EŞQ

Bakı, “İrşad” Nəşriyyatı – 2023, 176 səh.

© İlqar Kamil / 2023

© Parlaq İmzalar MMC / 2023

Kitabın bütün hüquqları qorunur. İcazəsiz olaraq hər hansı vasitə ilə nəşri və yayımlanması qadağandır.

DQİDK-nin 25.02.2022 tarixli DK-178/Ş
sayılı məktubu ilə nəşrinə razılıq verilmişdir.

İrşad Nəşriyyatı | 37



İRŞAD – Parlaq İmzalar MMC-yə məxsus markadır.

www.parlaqimzalar.az
irshad@parlaqimzalar.az
facebook.com/irshadkitab
instagram.com/irshadkitab
0559697259 / 0559897259

Mətbəə: “AVE PRINT” MMC
Çap tarixi: 11.03.2023
Sifariş: 04(13)/23

Mündəricat

Ön söz əvəzi_____	9
Sobaların tüstüsü haqqında_____	13
İki xırda daş haqqında_____	16
Mənə bax!_____	18
Künci-bəla_____	21
İbrahim olmaq!_____	24
Əvvəl Allah!_____	27
Dükandan nə almalı?_____	30
Anlayışları qarışdırmayaq!_____	32
Adı Leyladı!_____	35
Görüş yerini dəyişmək olmaz!_____	37
Hamımız cüt görürük!_____	40
Axtaran axtardığını tapacaq!_____	42
Pencəyimi görənlə olmayıb?_____	45

Oruc tutmağın ilahi standartı_____	48
Sözün canı!_____	51
Yeni bir məşğələ haqqında_____	54
Həzrət Eşq _____	57
İnsan orucu!_____	60
Bazara soxulan avara külək_____	63
Zalımın xətrinə dəymək_____	66
Susmaq!_____	69
Məni sev!_____	72
Yemək vaxtlarını dəyişmək_____	75
Bir üst həzz haqqında_____	77
Suyuna şükür, İlahi!_____	80
İmtina mədəniyyəti haqqında_____	82
“Oxuyun öz kitabınızı!”_____	84
Halallarla ünsiyyət haqqında_____	87
Hansı ayarınızdasınız?_____	90
Bayram yazısı_____	93
Ambliopiya xəstəliyi haqqında_____	96
Bir çimdik duz_____	98
Ackən sən əsl sənsən!_____	100

Veriləni görməmək_____	103
Mənimlə heç kim oynamır_____	105
Tənhalığı sevmək_____	108
Məni olduğum kimi qəbul et_____	111
Əlimizdən gələn hər şey_____	113
Gah batıb, gah çıxanlar haqqında_____	116
Onun bizdən nə istədiyi haqqında_____	118
Emosional zəka (EQ) haqqında_____	123
Axtaran tapar!_____	126
Əsl müəliə haqqında_____	128
Haradan başlamalı?_____	130
Əsərlərin ən pisi haqqında_____	132
Unutmaq_____	135
Sağalmağa ümid var_____	137
Allah israfkarları sevməz!_____	139
Darıxıram, İlahi!_____	142
Allahın ən çox qəzəbləndiyi yer haqqında_____	145
Səni başa düşürəm_____	148
Düşüncələrə dalmaq_____	151
Ağılın hikməti haqqında_____	155

Yaxşılığın daxilına qəpik atmaq_____	158
Günəşin həsrəti_____	160
Üç günün şəyirdi haqqında_____	162
İnsanın ən ağır yükü haqqında_____	165
Sözün bitdiyi yer_____	168
Qəlbimizin gerçək sahibi haqqında (Bayram yazısı)_____	170

Ön söz əvəzi

Nəzərə alırlar, hətta zalımlar da, hətta qatillər də nəzərə alırlar.

Əgər gözləyənin varsa, səni əfv edə bilirlər.

Belə bir səhnə təsəvvür edin, gecədir, adam son gülləni çaxmaqçün yerə yıxılmış qurbanının üstünə yürüyür, başını nişan alıb işini bitirəcəkdə ki, gözü yaralının telefonunun ekranındakı uşaq şəklinə sataşır.

Donur adam, tətiiyi çəkə bilmir, geri-geri addımlayıb oradan uzaqlaşır.

Belə plakatlar da vardı bir vaxtlar. Yaranan avtoqəzaların qarşısını almaqçün magistral yollarda quraşdırılırdı. Gözləri həsrət dolu uşaq şəkli və üstündə belə bir yazı:

“Evdə səni gözləyirəm, ata!”

Keyli təsirli layihəydi və Allah bilir, nə qədər atanı ölümdən qorumuşdu bu sözlər... Deməyim odur ki, “əlimdən gözləməkdən başqa bir şey gəlmir” düşün-

cəsi saf və təvazökar düşüncədi, gözləmək, əslində, çox şeydir, bəlkə və bəzən də hər şey!

Bəzən, haçan?

Görkəmli rus şairi Semyonovun nəzmində olduqca gözəl cavablanır bu sual.

41-45 müharibəsidə, əsgər döyüşün ən qızğın yerindən məktub yazır sevgilisinə: “Жди меня, и я вернусь! (Gözlə məni və mən qayıdacağam!)” Qoy hamı öldü desin, unutsun, bezsin gözləməkdən, amma sən yenə də, yenə də gözlə məni!

Şeirinin nüvəsi sonluğundadır. Əsgər deyir mən bir gün qayıdacağam, hamı deyəcək ki, bəxtəvərin bəxti gətirdi deyə ölmədi, qayıtdı, lakin bir sən və bir mən biləcəyik, əslində, məni o dəhşətli od-alovun içində qoruyan məhz sənənin gözləməyin oldu, yəni sən gözlədin deyə mən qayıda bildim və məhz bu intizar xilas etdi məni!

Çünki sən hamıdan fərqli gözlədin!

Bax əsl məsələ budur: fərqli və gözəl gözləyə bilmək! Yayın gəlişini, tutun yetişməsini gözləyən uşaq kimi gözləmək! Ana Kitabımız səbrə də belə bir etiket verir: “Gözəl səbir”. Yəni bizi xilas edən hər səbir deyil, gözəl səbir olacaq və nə bilmək olar, bəlkə də, bütün, bütün gedənlərimiz qayıdar – biz onları fərqli, zərif və gözəl gözləyə bilsək. Yəni məsələ həmişəki kimi, yenə də, yenə də bizlikdir.

Bəs necə!

Gözləmək bir üst mədəniyyətdir.

Hələ gözlədiyiniz bir ali həqiqətsə, vəziyyət daha da mənalanır, dərinləşir, ilahiləşir.

Odur ki biz də gözlədik... iftarı!

Lakin gözləyərkən küçələrə su səpməyi də unutmadıq.

Beləliklə, aşağıda oxuyacağınız 60 esse 2019-2021-ci ilin mübarək Ramazan aylarında, ağız oruclu, iftarı gözləyərkən yazıldı, siz də, yəqin, onları ağız oruclu, iftarı gözləyərkən oxuyacaqsınız.

Allah qəbul eləsin!

iftarı gözləyərkən

Sobaların tüstüsü haqqında

Səhər obaşdan süfrə başında uşaqlardan soruşuram: bu gün orucluğu birinci sabahıdır, niyyət gündür, hamınız da qalxmısınız, maşallah, ancaq mənə maraqlıdır, sizin niyyətiniz nədir, niyə oruc tutursunuz...? Tez əlavə edirəm ki, eşidib bildiklərini deyil, öz düşündüklərini, öz fikirlərini desinlər.

Budur, yuxulu, burma dodaqlarından bir-bir qəşəng cavablar tökülməyə başlayır; biri deyir orucluğu sağlamlıqdır, biri deyir oruc tutmaq özünə yox deməyi bacarmaqdır... Məsələn, qızım gülümsünür: “Necə deyim, sadəcə, maraqlıdır, əyləncəlidir... hamımız birlikdə, obaşdana qalxmaq... xüsusən iftar...” Gülüşürük. Nəhayət, süfrənin ta o başından xanımım da qoşulur söhbətə: “Mən orucu cismən, ruhən, qəlbən... ümumiyyətlə, hər mənada təmizlənmək üçün tuturam”.

Hamısı gözəl, hamısı pakizə cavablardır, lakin...

Ən yaxşısı, gəlin sizə bu haqda çox sevdiyim çiçək ətirli bir rəvayət danışım. Yazırlar, İmam Sadiqin dost-

larından biri yeni tikdiyi evinə pəncərə yeri qoyurmuş, İmam hal-əhval tutub soruşur ki, əzizim, bu pəncərə nə üçündür? Adam həyəcanlanır: “Ağacan, pəncərədi də, qışda, soyuqda soba-filan yandıranda tüstü çıxar, buxar çıxar... pisdır ki?”

İmam heyifsilənir:

“Bu boyda zəhmət çəkirsən, amma niyyətinə bax. Olmaz ki, niyyətini ilahiləşdirəsən, məsələn, deyəsən ki, pəncərəni səmanı, günəşi, ayı, ulduzu görmək, hər gecə baxıb yaradılış haqqında düşünmək, namaz vaxtlarını təyin etmək üçün qoyuram? Olmaz ki, niyyətini gözəlləşdirə, dərinləşdirəsən? Olar axı!”

İmamın əlini dostunun çiyinə vurub qımışaraq dediyi son cümləsi isə ümumiyyətlə dəhşətdir: “Axı tüstü onsuz da çıxacaq”.

Hər axşam iftar süfrəsində oxuduğumuz duanın ilk cümləsinə baxın bir: “Allahummə ləkə sumtu...” – İlahi, Sənin üçün (!!!) oruc tutdum! Yəni, İlahi, oxumuşam, bilirəm, oruc tutmağın filan-filan faydaları var, fəlsəfəsi var, mənası var, hikməti var, dərin qatı var və sair və ilaxir... amma mən yalnız Sənin üçün, Sənin rizan, Sənin eşqin, Sənin istəyin, Sənin arzun... bir sözlə, Sən dedin, Sən əmr etdin deyə oruc tuturam, başqa söhbətlərlə də işim yoxdur, İmam demiş, axı tüstü onsuz da çıxacaq.

Niyə oxuyursan, niyə yazırsan, niyə çalışırsan, niyə səhər tezdən qalxıb işə gedirsən, niyə bu qədər zəhmətə qatlaşırsan, əziz qardaşım? Cavab: yazıram

ki, xalqı maarifləndirim, danışırım ki, insanlara kömək edim... ailəni dolandırmaq lazımdır, ya yox? İşləyirəm ki, qazanıb kasıb-kusuba kömək edə bilim. Əlləşirəm ki, heç kimə möhtac olmayım, öz ayağımın üstündə durum və sair və ilaxir. Hamısı bir-birindən təmiz niyyətlərdi, lakin ən ülvisi odur ki, başını ehmalca qaldırıb, alnının tərini qəşəngcə silib, bülbül kimi ötəsən:

“Axı O, zəhmətkeşləri sevir, çox sevir...”

İmam Sadiq deyərmiş ki, təqva – Allahın səni arzuladığı yerdə görməsi, arzulamadığı yerdə görməməsidir.

“Ey iman gətirənlər, oruc sizə vacib oldu...” (Bəqərə, 183)

Yəni oruc tutmaq Allahın arzuladığı yerdə, formada, halda olmaqdır. Başqa səbəbə gərək varmı?

Və inanın, tüstü onsuz da çıxacaq...

iftarı gözləyərkən

İki xırda daş haqqında

Məscidin yanında yaşayan bir dostum vardı, hər azan veriləndə titrətmə düşərdi canına; tez qalxardı ayağa, keçərdi hamama, dəstəmaz alardı, nə bilim, otaqda var-gəl edərdi, hətta bəzən geyinib məscidə də düşərdi, amma...

namaz qılmazdı.

Bir dəfə dözmədim, dedim, ə avara, bu nə teatr-dı çıxarırsan, axı sən heç namaz qıla da bilmirsən... Utana-utana qayıtdı ki, bilirsən, o boyda kişi (Allahı nəzərdə tuturdu) elə hey “tələsin namaza doğru” deyir, elə hey çağırır, özü də belə gözəl avazla, şirin-şirin, mədənicə, neyniyim, necə laqeyd qalım? Qılmasam da, heç olmasa bir tərpnəm də yerimdən, ayıb deyil?

Təsirləndim, düzü, çəkib alnından öpdüm: mərifətinə bərəkallah!

Yadımdadı, bir dəfə çəpər hörürdük, hamı işləyirdi, hərə bir işin qulpundan yapışmışdı, bircə mən əlim qoynumda dayanmışdım, bircə mən baxırdım, uşaq-

dım... Birdən atam qeyzlə yaxınlaşdı üstümə, ovcuma iki xırda daş dürtüb dedi ki, oğul, kişi balam, hamı işləyən yerdə sən bikar durma, heç olmasa götür bunları oynat.

İndi mübarək aydı, müsəlman dünyası həyəcanlı, hamı bacardığı qədər ibadət, itaətdə, bəs biz, bəs biz heç olmasa həyəcanlanmayaq da, heç olmasa əl-ayağa da düşməyək? Dostum demiş, o boyda kişiyyə ayıb olmaz?

Ən azından ikicə xırda daş götürüb oynatmaq olar axı!

Mənim tanıdığım Allaha bu da bəs edər, inanın ki, edər və mənim tanıdığım Allah bu mərifəti, bu qanacağı, bu həyəcanı qarşılıqsız qoymaz: siyahıya bizim də adımızı yazar!

Siyahı demişkən, həzrət Yusifi qul kimi Misir bazarında satışı çıxaranda görürlər bir qarı, qoltuğunda yekə bir xoruz, qaçır qul bazarına tərəf. Gülüb istehza edirlər: “Ay xanım, Yusifin hüsnünün sorağı hər yanı bürüyüb, kimdi onu sənə bir xoruza satan, axmaq-san?” Qarı gülümsünür: “Bilirəm satmazlar, sadəcə, istəyirəm “Yusifin müştəriləri” siyahısında mənim də adım olsun”.

Ehh, əzizim, bu gün sübh namazında məscidin yanında yaşayan həmin o dostumla dərdi-dil eləmişəm, yorğun-yorğun deyirəm, qardaşım, oralarda bizim üçün də dua elə, Allah Şəhidin duasını tez eşidər.